

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 10. Honorem sine alio fine appetere, esse vanorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

stratus &c: ad multa enim prodest authoritas inde comparata.

§. X.

Honorem, sine alio sine appetere, esse vanorum.

Caiet. 2.
2. q. 131. a.
3.

Aristot.
lib. 1.
Ethic. c.
12 & lib.
8. c. 8.

Hæc satis explicatè de licita atque illicita honoris appetitione. Caietanus, & quidam alij arbitrantur, honorem, sine vitio, tamquam iustum virtutis præmium, & velut æquum commodum ex iusto labore debitum posse, etiam sine vltiore relatione, exambiri. Sed id, sine prædicta limitatione, non admittendum est; quaecumque enim tandem sit præmium, tamen est in aliena potestate, & sæpissimè bene meritis, quamvis iniustè ab hominibus negatur; quin, & Aristotele teste, honor non est sufficiens virtutis præmium. Longè nobilius, & certius, & plenum præmium, multò clariorem gloriam Christus Mundo demonstravit. Et hæc enim honor sit virtutis comes, appendix & debitum ab alijs salarium, nihil tamen eius nudum desiderium, nisi vanitatem affert, si non putetur nobis, aut proximo profuturus, tandemque in Numinis gloriam redundaturus. Ob quam etiam causam potest homo honorem suum defendere, & cogere ali-

um

um ad reddendum honorem, adeoque eum-
dem etiam expetere, ac pro iure suo lege a-
gere. Quod solùm ratio Angesti efficit. At-
que circa honorẽ ad eiusmodi vtilitatem
relatum, satis versari potest virtus Magna-
nimitatis, Humilitatis & Modestix: opus est
enim utiq; moderatione, ne etiam in honore
sic concupito excedamus, ac nos ipsos deci-
piamus. Si multi olim hodieque, ob solam
nominis famam, statuas, & trophæa, ali-
osque profanos honores, fortiter fecerunt;
vanitas ea fuit. *Receperunt mercedem suam.*
*Aristoteles virtutem cum honestate summum bo-
num putavit: quasi vlla virtus possit esse inhone-
sta, ait Lactantius, ac non si quid habuerit tur-
pitudinis, virtus esse desinat. Sed vidit fieri posse,
ut de virtute pravo iudicio male sentiat, &
ideo existimationi hominum serviendum pu-
tauit. Quod qui facit, à recto bonoq; discedit.*
*Quia non est in nostra potestate, ut virtus pro
suis meritis honoretur. Et alio loco. Fit, a-
pud profanum vulgus, & gentiles Philoso-
phos, ut nihil aliud ex virtute capteretur, nisi
gloria. Sed hæc aut supervacua & brevis est,
aut, pravis hominum iudicijs, non sequitur.*
*Nullus igitur ex virtute fructus est, ubi virtus
mortalis est, & caduca. Ita qui hæc locuti sunt,*

Angestus
lib. 2. de
Virtut.
cap. 4. art.
2. p. 3. do-
cum. 3o

Lactant.
cit. lib. 3.
diuinar.
Instituc.
c. 8.

Idem lib.
cod. cap.
26.

38 Cap. III. Quo modo Honor appeti,

umbram quamdam virtutis viderunt, ipsam
virtutem non viderunt. Defixi enim fuerunt
in terram; nec vultus suos in altum erigebant,
ut eam possent intueri; qua se se à cali regionibus
ostentabat. Hæc causa est, cur præceptis eorum
nullus obtemperet; quoniam aut ad vitia eru-
diunt, si voluptatem defendunt; aut si virtutem
asserunt; neque peccato pœnam minantur, nisi
soliis turpitudinis; neque virtuti vllum præ-
mium pollicentur, nisi soliis honestatis & laudis;
cùm dicant, non propter aliud, sed propter se
ipsam expetendam esse virtutem. Beatus est igitur
sapiens in tormentis, sed cùm torquetur
pro fide, pro iustitia, pro Deo, illa patientia do-
loris beatissimum faciet. Est enim Deus, qui
soliis potest honorare virtutem; cuius mercus
immortalitas sola est. Quam qui non appetunt,
nec religionem tenent, cui aterna subiacet
vita, profectò neq; virtutis vim sciunt,
cuius præmium ignorant.

CAPVT.